

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 176/05-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. septembra 2005 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Báránaya prerokoval sťažnosť M. F., bytom N., zastúpenej advokátom JUDr. S. Z., D., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. P 64/98 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. P 64/98 **p o r u š e n é b o l o .**

2. M. F. **p r i z n á v a** primerané finančné zadostučinenie v sume 50 000 (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Trenčín **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Trenčín je p o v i n n ý nahradiť trovy právneho zastúpenia M. F. v sume 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) na bankový účet advokáta JUDr. S. Z. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažnosti M. F. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. apríla 2005 doručená sťažnosť M. F., bytom N. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. S. Z., D., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Okresným súdom Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. P 64/98.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 176/05-16 z 15. júna 2005 prijal sťažnosť na ďalšie konanie.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že návrhom zo 4. decembra 1997 sa domáhala zvýšenia výživného na maloleté deti, a to spätne od 1. septembra 1995. Prvostupňový súd rozsudkom č. k. P 64/98-68 z 24. augusta 1998 v časti návrhu vyhovel a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Voči tomuto rozsudku podala sťažovateľka odvolanie 22. septembra 1998 a odvolací súd (Krajský súd v Trenčíne – ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 4 Co 670/98-79 z 30. apríla 1999 v časti prvostupňový rozsudok zrušil a vrátil vec na nové konanie. Okresný súd rozhodol opätovne rozsudkom č. k. P 64/98-133, Sen 143/98 dňa 10. augusta 2000 tak, že návrh matky zamietol a výživné na maloleté deti nezvýšil. Tento rozsudok krajský súd uznesením č. k. 4 Co 206/01-162 z 3. septembra 2002 zrušil a prikázal okresnému súdu vec znovu prejednať.

Dňa 7. februára 2003 bola sťažovateľka vyzvaná na predloženie dokladov týkajúcich sa jej zamestnávateľov od roku 1995 a zaslanie potvrdenia o návšteve školy, resp. oznámenie o zamestnaní dcéry B. Tieto doklady doložila 24. februára 2003. Dňa 6. mája 2003 doložila aj správu o majetkových pomeroch otca a požiadala okresný súd o vytýčenie pojednávania. Keďže pojednávanie vytýčené nebolo, podala sťažnosť predsedovi okresného súdu na prietahy v konaní. Napriek tomu, že predseda okresného súdu uviedol, že vec bude ďalej sledovať, došlo k vytýčeniu pojednávania až na 22. apríl 2004 a došlo aj k zmene zákonnej sudkyne. Na okresnom súde sa uskutočnilo ďalšie pojednávanie 31. mája 2004 a na pojednávaní 24. júna 2004 bol vyhlásený rozsudok č. k. P 64/98-261, Sez 143/98, ktorým bol návrh na zvýšenie výživného zamietnutý. Voči tomuto podala sťažovateľka odvolanie.

Sťažovateľka sa domnieva, že postupom okresného súdu v konaní o zvýšenie výživného na maloleté deti nebolo rešpektované základné právo zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru. Dôsledkom postupu okresného súdu bol stav právnej neistoty sťažovateľky spojený so vznikom nedôvery a pochybností ohľadom rozhodovania súdov. Nečinnosťou dotknutého súdu bola sťažovateľka nútená zabezpečovať potrebné prostriedky na výživu svojich maloletých detí aj formou pôžičiek a uskromňovania sa na základných životných potrebách, čím došlo k zníženiu životnej úrovne sťažovateľky a takisto životnej úrovne jej detí.

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd rozhodol nálezom, že nekonaním okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. P 64/98 došlo k porušeniu jej ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľka taktiež žiadala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 000 Sk s uložením povinnosti uhradiť ho do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezov a priznanie náhrady trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a dve paušálne náhrady spolu vo výške 19 600 Sk taktiež s uložením povinnosti uhradiť ich do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezov na účet jej právneho zástupcu.

Sťažovateľka žiadala o anonymizáciu údajov o jej osobe ako aj osobe právneho zástupcu a uviedla, že netrvá na ústnom prejednaní veci.

V doplnení sťažnosti z 26. apríla 2005 sťažovateľka uviedla, že vzniknutými priet'ahmi došlo k výraznej zmene pomerov v jej rodine. Radikálne sa znížila životná úroveň jej rodiny, musela absolvovať rekvalifikačný kurz a našla si prácu v zahraničí ako opatrovateľka. V dôsledku výkonu práce v zahraničí bola odlúčená od svojich detí v čase, keď ju najviac potrebovali. Táto práca bola veľmi náročná a ako fyzicky, tak aj psychicky vyčerpávajúca. Vzniknutý stav právnej neistoty vyvolaný priet'ahmi v konaní žiada riešiť primeraným finančným zadosťúčením vo výške 500 000 Sk.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci vyjadril aj JUDr. D. V. poverený výkonom funkcie predsedu okresného súdu listom sp. zn. Spr. 1115/05 z 20. júla 2005, v ktorom tiež oznámil, že netrvá na ústnom prejednaní veci. K vyjadreniu predložil podrobnú správu o vykonaných úkonoch vo veci, ako aj o ďalších skutočnostiach rozhodujúcich pre posúdenie, či v postupe okresného súdu vo veci vznikali priet'ahy v konaní. Uviedol, že pokiaľ ide o právnu zložitosť sporu, je toho názoru, že vec nie je právne zložitá, ide o bežný návrh na zvýšenie výživného na maloleté deti. Skutkovo však hodnotí vec ako vyššie zložitú, čo zdôvodňuje aj množstvom vykonaných dôkazov. Zo spisu sp. zn. P 64/98 nezistil prekážku postupu konania podľa § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Nezistil ani priet'ahy, ktoré by spôsobila sťažovateľka alebo iný účastník konania.

Uviedol, že z opisu skutkového stavu vyplýva, že okresný súd vo veci uskutočnil niekoľko pojednávaní, zadovážil množstvo listinných dôkazov a vo veci vydal postupne tri rozsudky. Za takého stavu si netrúfa hodnotiť, či v predmetnom konaní boli spôsobené priet'ahy, aj keď objektívne možno hodnotiť, že konanie vo veci zvýšenia výživného na maloleté deti trvajúce od 14. decembra 1997 až dosiaľ je neprimerane dlhé. K otázke, či zistil zbytočné priet'ahy v konaní, sa nevyjadril. Z vyjadrenia ďalej vyplýva, že vo veci právoplatne rozhodol krajský súd rozsudkom 7. júla 2005 a toto rozhodnutie v čase napísania správy bolo práve doručované.

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti sťažovateľky, stanoviska okresného súdu, ale najmä predloženého spisu sp. zn. P 64/98 zistil nasledovný priebeh a stav konania:

Dňa 4. decembra 1997 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na zvýšenie výživného na jej maloleté deti.

Dňa 11. decembra 1997 bola vec z dôvodu miestnej príslušnosti postúpená Okresnému súdu Považská Bystrica.

Dňa 5. januára 1998 Okresný súd Považská Bystrica uznesením preniesol príslušnosť na okresný súd. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6. februára 1998.

Dňa 16. februára 1998 bol spis po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o prenesení príslušnosti doručený okresnému súdu na ďalšie konanie.

Dňa 18. marca 1998 okresný súd požiadal príslušný daňový úrad o podanie správy a určil termín pojednávania na 6. máj 1998.

Dňa 18. marca 1998 okresný súd uznesením ustanovil maloletým deťom sťažovateľky opatrovníka.

Dňa 6. mája 1998 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu potreby zabezpečenia listinných dôkazov.

Dňa 19. mája 1998 bola okresnému súdu doručená odpoveď daňového úradu.

Dňa 16. júna 1998 a 18. júna 1998 boli okresnému súdu doručené ďalšie listinné dôkazy.

Dňa 25. júna 1998 okresný súd určil termín pojednávania na 24. august 1998.

Dňa 24. augusta 1998 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok.

Dňa 22. septembra 1998 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti rozsudku.

Dňa 28. septembra 1998 okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 16. októbra 1998 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 21. októbra 1998 okresný súd predložil krajskému súdu na rozhodnutie spis spolu s odvolaním sťažovateľky.

Dňa 30. apríla 1999 krajský súd rozsudok okresného súdu v časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 19. augusta 1999 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. október 1999, pričom sťažovateľke bola uložená povinnosť predložiť potrebné listinné dôkazy.

Dňa 29. septembra 1999 okresný súd požiadal daňový úrad o podanie správy.

Dňa 11. októbra 1999 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu potreby zabezpečenia listinných dôkazov týkajúcich sa príjmov odporcu.

Dňa 13. októbra 1999 okresný súd požiadal zamestnávateľa odporcu o podanie správy.

V dňoch 21. októbra 1999, 25. októbra 1999, 8. novembra 1999 a 19. novembra 1999 boli okresnému súdu doručené odpovede na základe dožiadaní.

Dňa 25. januára 2000 okresný súd určil termín pojednávania na 9. marec 2000.

Dňa 15. februára 2000 okresný súd žiadal odporcovho zamestnávateľa o podanie správy.

Dňa 22. februára 2000 bola okresnému súdu doručená odpoveď odporcovho zamestnávateľa.

Dňa 9. marca 2000 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 10. apríl 2000 z dôvodu potreby zabezpečenia listinných dôkazov z daňového úradu.

Dňa 15. apríla 2000 okresný súd požiadal daňový úrad o podanie správy za účelom zistenia príjmov odporcu.

Dňa 30. marca 2000 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľky, v ktorom žiadala o urýchlené rozhodnutie vo veci.

Dňa 10. apríla 2000 bola okresnému súdu doručená odpoveď z daňového úradu.

Dňa 10. apríla 2000 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu nezaslania správy z daňového úradu.

Dňa 18. apríla 2000 okresný súd požiadal daňový úrad znovu o podanie správy.

Dňa 9. mája 2000 bola okresnému súdu doručená odpoveď daňového úradu.

Dňa 12. júna 2000 okresný súd požiadal príslušný úrad práce o podanie správy a 19. júna 2000 mu bola odpoveď úradu práce doručená.

Dňa 21. júna 2000 okresný súd určil termín pojednávania na 10. august 2000.

Dňa 10. augusta 2000 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd návrh sťažovateľky zamietol.

Dňa 27. septembra 2000 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky.

Dňa 21. novembra 2000 okresný súd predložil spis spolu s odvolaním sťažovateľky krajskému súdu na rozhodnutie.

Dňa 8. decembra 2000 krajský súd vrátil spis okresnému súdu ako predčasne predložený z dôvodu nejasností pri doručovaní rozsudku sťažovateľke.

Dňa 13. decembra 2000 okresný súd určil termín výsluchu sťažovateľky na 23. január 2001.

Dňa 23. januára 2001 okresný súd určil ďalší termín výsluchu sťažovateľky na 13. február 2001 z dôvodu, že na skorší termín sa sťažovateľka nedostavila.

Dňa 13. februára 2001 sa na okresnom súde uskutočnil výsluch sťažovateľky.

Dňa 4. apríla 2001 sa na okresnom súde uskutočnil výsluch poštovej doručovateľky, ktorá doručovala rozsudok sťažovateľke.

Dňa 6. apríla 2001 okresný súd opäť predložil krajskému súdu spis spolu s odvolaním sťažovateľky.

Dňa 23. novembra 2001 krajský súd určil termín pojednávania na 4. december 2001.

Dňa 4. decembra 2001 sa na krajskom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania (sťažovateľka bola prítomná).

Dňa 22. júla 2002 krajský súd určil termín pojednávania na 3. september 2002.

Dňa 3. septembra 2002 sa na krajskom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 16. septembra 2002 bol okresnému súdu doručený spis po rozhodnutí krajského súdu.

Dňa 7. februára 2003 okresný súd vyzval sťažovateľku a odporcu na oznámenie požadovaných údajov.

Dňa 24. februára 2003 a 6. mája 2003 boli okresnému súdu doručené oznámenia sťažovateľky.

Dňa 13. júna 2003 a opakovane 16. júla 2003 predsedníčka okresného súdu upozornila na prieťahy konania v danej veci.

Dňa 23. septembra 2003 okresný súd spísal úradný záznam o ústnom oznámení sťažovateľky.

Dňa 8. októbra 2003 predsedníčka okresného súdu pridělila spis inej zákonnej sudkyni.

Dňa 2. decembra 2003 okresný súd vyzval účastníkov konania, ako aj iné subjekty na oznámenie údajov potrebných pre rozhodnutie v danej veci.

Dňa 28. januára 2004 podpredsedníčka okresného súdu upozornila na nutnosť plynulosti konania.

Dňa 27. februára 2004 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľky týkajúca sa prieťahov v konaní.

Dňa 5. marca 2004 okresný súd určil termín pojednávania na 22. apríl 2004.

Dňa 22. apríla 2004 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 31. máj 2004 z dôvodu potreby zabezpečenia listinných dôkazov (od odporcu, aj od sťažovateľky).

Dňa 5. mája 2004 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľky označené „... *dotatok k pojednávaniu...*“.

Dňa 21. mája 2004 okresný súd spísal úradný záznam o nahliadnutí do spisu právnym zástupcom sťažovateľky.

Dňa 31. mája 2004 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 24. jún 2004 za účelom oznámenia výšky dlhu na výživnom.

Dňa 24. júna 2004 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd návrh sťažovateľky zamietol.

Dňa 17. augusta 2004 okresný súd žiadal príslušný odbor živnostenského podnikania o zaslanie listinných dôkazov a 30. augusta 2004 mu bola požadovaná odpoveď doručená.

Dňa 4. októbra 2004 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky.

Dňa 25. januára 2005 okresný súd odvolanie sťažovateľky odmietol ako oneskorene podané.

Dňa 18. februára 2005 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 25. januára 2005.

Dňa 28. februára 2005 okresný súd doručil krajskému súdu na rozhodnutie spis spolu s odvolaním.

Dňa 30. marca 2005 krajský súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky na preukázanie skutočností uvádzaných v odvolaní.

Dňa 7. apríla 2005 právny zástupca sťažovateľky doručil krajskému súdu požadované listinné dôkazy.

Dňa 26. mája 2005 krajský súd určil termín pojednávania na 7. júl 2005.

Dňa 7. júla 2005 sa na krajskom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa z 25. januára 2005 a rozsudok prvostupňového súdu zmenil.

Dňa 18. júla 2005 bol okresnému súdu doručený spis spolu s rozhodnutím krajského súdu.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Len prerokovaním veci na súde sa právna neistota neodstráni.

Až právoplatným rozhodnutím, bez ohľadu na výsledok v prospech alebo neprospech sťažovateľa, sa vytvára právna istota. Preto na naplnenie ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby všeobecný súd iba vo veci konal a nerozhodol ju s účinkami právoplatnosti, prípadne vykonateľnosti meritórneho rozhodnutia.

Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní, ako to vyplýva z konštantnej judikatúry ústavného súdu, až právoplatným rozhodnutím orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (I. ÚS 89/99).

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 28/01).

Pri posúdení otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú práva a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníkov súdneho konania a postup samotného súdu.

Pokiaľ ide o prvé kritérium, ústavný súd súhlasí s názorom predsedu okresného súdu, že ide o štandardnú agendu okresného súdu, ktorú nemožno považovať za právne zložitú. Taktiež skutkový postup vo veciach týkajúcich sa výživného je štandardný a nemožno sa stotožniť s názorom okresného súdu o vyššej zložitosti skutkového zisťovania vo veci.

Správanie účastníkov je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom.

Ústavný súd zhodne so stanoviskom okresného súdu konštatuje, že vo veci neboli zistené žiadne okolnosti v správaní účastníkov, ktoré by prispeli k prietahom v konaní.

Tretím hodnotiacim kritériom je postup samotného súdu vo veci.

Ústavný súd zistil, že okresný súd vo veci vykonával úkony a aj trikrát rozhodol rozsudkom. Je však ústavne neakceptovateľné, že určenie výživného na maloleté deti od nápadu veci do právoplatného rozhodnutia okresného súdu trvá 7 a pol roka. To, že okresný súd vo veci trikrát rozhodol, možno považovať za neefektívne konanie, pretože došlo k zrušeniu týchto rozsudkov na základe opravných prostriedkov, a nie k nastoleniu právnej istoty.

Priet'ahy v konaní boli zistené od 16. septembra 2002 (doručenie spisu z krajského súdu) do 7. februára 2003 (výzva s'ťažovateľke), t. j. 4 mesiace, od 23. septembra 2003 (spísanie úradného záznamu so s'ťažovateľkou) do 2. decembra 2003 (výzva účastníkom), t. j. 2 mesiace, a od 2. decembra 2003 (výzva účastníkom) do 5. marca 2004 (termín pojednávania), t. j. 4 mesiace. Uvedené obdobia v trvaní spolu 10 mesiacov vyznačujúce sa neefektívnymi úkonmi spôsobili priet'ahy minimálne v 1/3 dĺžky konania.

Na základe uvedených dôvodov ústavný súd dospel k názoru, že bolo porušené základné právo s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) musí s'ťažovateľ uviesť rozsah a dôvody, pre ktoré požaduje primerané zadost'učinenie.

S'ťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadost'učinenie vo výške 500 000 Sk, čo aj primerane zdôvodnila.

Ústavný súd pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal zo záujmu ochrany ústavnosti a zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru aplikovaného na konkrétne okolnosti prípadu.

Súčasne sa ústavný súd riadil úvahou, pri ktorej prihliadal na povahu veci a okolnosti prípadu, najmä postup okresného súdu vo veci a na predmet konania, a za spravodlivé považoval priznať sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk, ktoré zaviazal zaplatiť okresný súd do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 2 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevyhovelo (bod 4 výroku nálezu).

Sťažovateľka žiadala priznať náhradu trov právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

V súlade s ustanovením § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom uhrádza účastník zo svojho.

Na základe ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania môže ústavný súd uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľka bola vo veci úspešná a má právo na náhradu trov konania za jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Sťažovateľka si uplatnila náhradu trov konania za dva úkony právnej pomoci a dva režijné paušály spolu vo výške 19 600 Sk, pričom správny, vyhláškou zodpovedajúci výpočet je 2 501 Sk za jeden úkon v konaní pred ústavným súdom v roku 2005 a 150 Sk za režijný paušál, t. j. spolu 5 302 Sk, ktoré ústavný súd zaviazal zaplatiť okresný súd na účet právneho zástupcu sťažovateľky do pätnástich dní od právoplatnosti nálezu (bod 3 výroku nálezu).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. septembra 2005